

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Foki Zsuzsanna ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Pál Lajos ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Kaposvári Munkaügyi Bíróságnál 2.M.526/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.21.547/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.21.547/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek - tizenöt nap alatt - 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási perköltséget. A felülvizsgálati eljárás illetékét az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a keresetében az alperes rendkívüli felmondása jogellenességének megállapítását, annak jogkövetkezményi alkalmazását, és nem vagyoni kár megtérítését kérte.

A Kaposvári Munkaügyi Bíróság 2.M.526/2009/12. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, őt 80.000 forint perköltség fizetésére kötelezte. A felülvizsgálati eljárásban irányadó tényállás szerint a felperes 1986-tól állt az alperes és jogelődje alkalmazásában raktárvezető munkakörben. 2009. nyarán a felperes munkahelyén, az alperes k.-i telephelyén felújítási munkálatok folytak, melynek során nagy mennyiségű fémhulladék keletkezett, amelyet a telephely udvarán helyeztek el. A fémhulladék felrakását H.L. raktáros koordinálta, akit ezzel a munkával K.T. telepvezető bízott meg. A felújítás során kibontásra került egy 3 tálcás, vaslábakon álló, rozsdamentes mosogató, amely nem minősült fémhulladéknak, azt külön kezelték. 2009. augusztus 24-én K.T. telepvezető a felperessel és H.L.-vel körbejárta a telephelyet, és tájékoztatta őket, hogy mi minősül fémhulladéknak, mely anyagok elszállítása történik meg a következő napon. Elmondta, hogy a rozsdamentes mosogatóval mások a céljai, azt nagyobb értékűnek ítélte meg, és külön kívánta értékesíteni. 2009. augusztus 25-én P.L. a fémhulladék elszállítását megkezdte, amellyel egyidőben az alperes telephelyén járt K.J., a N. Bt. kültagja, aki - miután a felperessel beszélt erről - a 3 tálcás rozsdamentes mosogatót a Bt. autójára felrakta és elvitte. A perbeli napon K.T. észlelte a mosogató eltűnését, majd munkatársaitól érdeklődve megtudta, hogy azt a N. Bt. autója vitte el. A telepvezető a felperessel az eset napján jegyzőkönyvet készített, amelyben a felperes elismerte, hogy a mosogatókat bizonylatok nélkül kiadta. Az alperes 2009. augusztus 31-én a felperes munkaviszonyát rendkívüli felmondással megszüntette. Indokolása szerint a felperes 2009. augusztus 25-én a munkáltató tulajdonát képező 3 tálcás fémmosogatót (becsült értéke

100.000 forint) ismeretlen személynek adta át, mindenfajta ellenszolgáltatás, befizetési vagy egyéb bizonylat nélkül úgy, hogy erre vonatkozólag semmilyen szóbeli vagy írásbeli engedélye nem volt. A fentieket a személyes meghallgatása során jegyzőkönyvben is elismerte. A felperes a rendkívüli felmondást nem vette át, amelyről az alperes jegyzőkönyvet készített.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás alapján megállapította, hogy a rendkívüli felmondás indokolásában foglaltak a valóságnak megfeleltek, okszerűen támasztották alá a munkáltató intézkedését. A felperes tisztában volt azzal, hogy melyek azok a fémhulladékok, amelyek elszállításra kerülnek, tudta, hogy a perbeli mosogató nem tartozik azok közé. A bíróság nem fogadta el a felperes előadását, miszerint a jegyzőkönyv felvételekor megfélemlítve érezte magát, mert ezt a körülményt nem bizonyította. A felperes magatartása miatt került sor a munkaviszonya jogszerű megszüntetésére, ezért - ha bizonyította volna a nem vagyoni kárát - az alperes annak megfizetésére akkor sem lenne köteles.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Somogy Megyei Bíróság 3.Mf.21.547/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a felperest 30.000 forint fellebbezési eljárási perköltség fizetésére kötelezte. A megyei bíróság megállapította, hogy alaptalan a felperesnek a rendkívüli felmondás szabálytalan közlésével kapcsolatos álláspontja, miután a jognyilatkozat átvételét megtagadta, arról az Mt. 6. § (4) bekezdése alapján jegyzőkönyv készült, tehát a közlés hatályosnak minősült. A felperes a munkaviszonyából származó lényeges kötelezettségét szándékosan és jelentős mértékben megszegte, a munkáltató tulajdonát képező mosogatót ellenszolgáltatás és engedély nélkül kiadta, ezzel a rendkívüli felmondásra okot adott. A felperest a rendkívüli felmondásban foglaltak tekintetében a közvetlen felettese meghallgatta, ennek alapján készült az a jegyzőkönyv, amire az alperes a rendkívüli felmondás indokait alapította. A felperes a jegyzőkönyvben elismerte, hogy a mosogatót - amelynek értékét az alperes által ismeretlen elkövetővel szemben indított büntetőeljárásban beszerzett szakértői vélemény 70.000 forintban állapította meg -, mindenfajta ellenszolgáltatás, befizetési vagy egyéb bizonylat nélkül úgy adta át valakinek, hogy erre nem volt engedélye. A munkaügyi jogvitában közömbös, hogy a büntetőeljárás során a nyomozást bizonyítottság hiányában megszüntették. A bíróság a bizonyítékok szabad mérlegelésével dönthetett arról, hogy a felperes a terhére rótt kötelezettségszegéssel a rendkívüli felmondásra okot adott-e. A másodfokú bíróság érvelése szerint a felperes nem bizonyította, hogy a meghallgatásáról készült jegyzőkönyvet a munkáltató megfélemlítő, illetőleg megtévesztő magatartása miatt írta alá. A bíróság alaptalannak találta a felperesnek az alperessel munkaviszonyban álló tanúk elfogultságára vonatkozó érvelését. Az elsőfokú bíróság a meghallgatott tanúk vallomását egyéb peradatokkal egybevetve helyesen mérlegelte. A felperes a felülvizsgálati kérelmében az ítéletek hatályon kívül

helyezését, és a keresetének helytadó döntés meghozatalát kérte. Tévesnek találta azt az ítéleti megállapítást, miszerint a mosogató elkerített részen volt, mert ahhoz bárki hozzáférhetett, és valótlan az is, hogy ő segédkezett volna a mosogatónak a teherautóra való felrakásában. A rendkívüli felmondás indokolását a munkáltató a felperes felettese által készített, és vele aláíratott jegyzőkönyv tartalmára alapította. E körben a másodfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a jegyzőkönyv tartalmát tekintve nem minősült az Mt. 7. § (6) bekezdés szerinti megállapodásnak, az nem a munkaszerződésre vonatkozott, és nem a munkáltató és a munkavállaló között jött létre.

Az eljáró bíróságok jogszabálysértő módon fogadták el az alperes azon védekezését, hogy a felperes a jegyzőkönyvhöz nem fűzött semmiféle védekezést, ezzel azt elfogadta és később sem kifogásolta. A felperes a rendkívüli felmondás átadásakor közölte a felettesével, hogy a döntést nem fogadja el, mert az annak alapjául szolgáló tényeket vitatja, az abban foglaltak nem valósak, ezért azt nem vette át. A felperes sérelmezte, hogy a bíróságok nem fogadták el azon előadását, hogy a jegyzőkönyvet az alperes megtévesztő, megfélemlítő magatartása miatt írta alá. Figyelmen kívül hagyták H.L.-nek azt a büntetőeljárásban tett nyilatkozatát, mely szerint „a felperes mondta, ez lesz szerinte az utolsó munkanapunk, nagyon meg is ijedtünk mindketten”. H.L. raktáros és az alperes között folyamatban volt munkaügyi perben K.T. telepvezető tanúként úgy nyilatkozott, hogy az eset napján azt mondta, „délíg kerüljön vissza a mosogató, különben nagy baj lesz”. A felperes álláspontja szerint a bíróságok a tényállás felderítése során az iratokkal és egymásnak is ellentmondó tények alapján jutottak arra a megállapításra, hogy a részéről kötelezettségszegés történt. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását, és a felperes perköltségben marasztalását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. §-ának (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felperes felülvizsgálati kérelmében foglaltak jogszabálysértés megállapítására nem alkalmasak [Pp. 275. § (1) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001.197., BH 2002.29.]. Az eljáró bíróságok a rendkívüli felmondás jogszerűsége elbírálása során helytállóan vizsgálták a munkáltatói intézkedés indokolásában foglalt felperesi kötelezettségszegést.

A felperes magatartását az eljárás során az alperes kétséget kizáróan igazolta. A perbeli napon a felperes és a telepvezető jegyzőkönyvet vettek fel arról, hogy a mosogatót ismeretlen személy mindenfajta ellenszolgáltatás nélkül elvitte, azt a felperes befizetési bizonylat hiányában kiadta úgy, hogy erre sem szóbeli, sem írásbeli engedélye nem volt. A jegyzőkönyvben a felperes „alulírott elismerem, hogy a fent nevezett tárgyat bizonylatok nélkül kiadtam, ezzel megszegtem a társaságunkra vonatkozó belső munkaügyi szabályzatot” nyilatkozatot tette. Az eljáró bíróságok a

rendkívüli felmondás jogszerűségének vizsgálata során helytállóan tulajdonítottak döntő jelentőséget a felperes perbeli napon tett nyilatkozata tartalmának. A felperes előadta, hogy a jegyzőkönyvet abban a hiszemben írta alá, hogy az esetnek jelentős következménye nem lesz. A nyilatkozata szerint „úgy gondoltam, hogy ennek a következménye valamilyen papír lesz, más pedig nem. Én írásbeli figyelmeztetésre számítottam, ezért írtam alá ezt a jegyzőkönyvet” (jegyzőkönyv, 7. oldal 1. bekezdés). Életszerűtlen, hogy amennyiben a felperes valótlannak találta a meghallgatási jegyzőkönyvben foglaltakat, azt aláírja és az abban foglaltakkal szemben – különösen ha következményektől tartott – szóban, illetve írásban ne védekezett volna. Alaptalanul állította a felperes a felülvizsgálati kérelmében, hogy ezen nyilatkozat megtételére az alperes megtévesztése, illetve fenyegetése miatt került sor. Az a körülmény, miszerint a felperes és a munkatársa a telepvezető által feltételelesen kilátásba helyezett, nem meghatározott következménytől tartottak, nem igazolja, hogy a felperest az alperes megtévesztette, vagy kényszer, illetve jogellenes fenyegetés hatására tette meg a nyilatkozatát. Nem volt jelentősége annak, hogy a felperes a rendkívüli felmondást azért nem vette át a telepvezetőtől, mert az annak alapjául szolgáló tényeket és az abban foglaltak valóságát – az átadás megkísérlésekor – vitatta. Nem megalapozott a felperes felülvizsgálati érvelése, miszerint a bíróságok az iratokkal és egymásnak is ellentmondó tények alapján jutottak kötelezettségszegő magatartásának megállapítására. Az eljárás bíróságok a meghallgatott tanúk vallomását az egyéb peradatokkal – elsősorban a felperes meghallgatási jegyzőkönyvben tett elismerő nyilatkozatával – egybevetve, helytállóan mérlegelték.

Az eljárás bíróságok a felperes magatartását vizsgálva helyesen állapították meg, hogy az Mt. 96. § (1) bekezdés a) pontjában foglalt törvényi feltételek megvalósulása bizonyított, a felperes kötelezettségszegő magatartása igazolt. A rendelkezésre álló bizonyítékok helyes, okszerű, életszerű értékelésével és a logika szabályainak megfelelően a Pp. 206. § (1) bekezdése megsértése nélkül hozták meg az ítéletüket, azt a szükséges tartalommal és terjedelemmel indokolták [Pp. 221. § (1) bekezdés]. A kifejtettek tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére. A felperes munkavállalói költségkedvezményére tekintettel a felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. október 19.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró
A kiadmány hitelül: Nné tisztviselő

